

LIETUVOS RESPUBLIKOS
STATYBOS ĮSTATYMO NR. I-1240 2, 11¹, 11², 27, 51, 53 STRAIPSNIŲ IR ĮSTATYMO 2 PRIEDO PAKEITIMO, ĮSTATYMO
PAPILDYMO 51¹ STRAIPSNIU PROJEKTO DERINIMO PAŽYMA

Suinteresuotos institucijos ir suinteresuoti asmenys, į kurių pastabas ir pasiūlymus neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktos pastabos ir pasiūlymai, į kuriuos neatsižvelgta arba atsižvelgta iš dalies	Argumentai, kodėl neatsižvelgta arba tik iš dalies atsižvelgta į suinteresuotų institucijų ir suinteresuotų asmenų pateiktas pastabas ir pasiūlymus
Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija, 2026-02-09, Nr. 26-1233	Pažymėtina, kad jau šiuo metu susiduriama su reikšmingais iššūkiais statant naujus žemės ūkio paskirties statinius ir siekiant jiems gauti beveik energijos nevarojančių pastatų energetinio naudingumo sertifikatą. Viena esminių priežasčių yra ta, kad ūkininkams yra sudarytos ribotos galimybės iš Energijos skirstymo operatoriaus gauti pakankamą elektros galios rezervą saulės elektrinėms ar kitų atsinaujinančių energijos išteklių sprendiniams įrengti, nors tokie sprendiniai yra būtini pagal Atsinaujinančių išteklių energetikos įstatymo nuostatas ir taikomus reikalavimus beveik energijos nevarojantiems pastatams. Atsižvelgiant į tai, siūlome tikslinti Projekto 4 straipsnio 5 dalyje siūlomą teisinį reguliavimą, numatant išimtis arba pereinamuosius sprendimus žemės ūkio paskirties statiniams tais atvejais, kai objektyviai nėra galimybės užtikrinti reikiamos elektros galios iš tinklo ir įgyvendinti beveik energijos nevarojančių pastatų reikalavimų. Alternatyviai siūlome Projekte aiškiai nustatyti, kad šių reikalavimų taikymas žemės ūkio paskirties statiniams būtų siejamas su faktinėmis techninėmis galimybėmis prisijungti prie elektros tinklų, taip išvengiant teisinio	Atsižvelgta iš dalies. Nepritarta siūlymui energijos beveik nevarojančių ir visai netaršių pastatų reikalavimų taikymą sieti su faktinėmis techninėmis galimybėmis prisijungti prie elektros tinklų. Projekto 4 straipsnio 5 dalimi įgyvendinama 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2024/1275 dėl pastatų energinio naudingumo, kuri nenumato galimybės šių reikalavimų netaikyti dėl elektros tinklų infrastruktūros ribojimų. Pažymėtina, kad galiojantis STR 2.01.02:2016 „Pastatų energinio naudingumo projektavimas ir sertifikavimas“ nustato išimtis tam tikriems žemės ūkio paskirties pastatams, todėl daliai jų energinio naudingumo reikalavimai netaikomi. Jeigu žemės ūkio paskirties pastatas yra šildomas ir jam netaikomos galiojančiuose teisės aktuose nustatytos išimtys, jis iš esmės nesiskiria nuo kitų paskirčių pastatų, todėl nebūtų teisinga nustatyti atskirą išimtį dėl elektros tinklų pajėgumų. Informuojame, kad rengiamas statybos techninio reglamento STR 2.01.02:2016 „Pastatų energinio

	reguliavimo, kuris praktikoje galėtų būti neįgyvendinamas.	naudingumo projektavimas ir sertifikavimas“ pakeitimo projektas, <u>kuriame planuojama peržiūrėti 1.4 papunktyje nustatytą nuostatą dėl nedaug energijos sunaudojančių gamybos ir pramonės, sandėliavimo paskirties ir žemės ūkiui tvarkyti skirtų negyvenamųjų pastatų (įskaitant pastatus gyvuliams ir augalams auginti) bei patikslinti „nedaug energijos sunaudojančių“ nuostatą.</u>
Priešgaisrinės apsaugos ir gelbėjimo departamentas prie Vidaus reikalų ministerijos, 2026-02-12, Nr. 9.4-293/2026	Įvertinus Projekto nuostatas, darytina išvada, kad juo pirmiausia siekiama pastatų energijos vartojimo efektyvumo didinimo. Pažymėtina, kad nei šiuo metu galiojančiame Statybos įstatyme, nei Projekte pastatų atnaujinimo (modernizavimo) atveju nėra nustatyta pareiga įvertinti ir sutvarkyti tas pastato dalis ar sistemas, kurios nėra tiesiogiai keičiamos atnaujinimo metu. Tai ypač aktualu vertinant esamų pastato gaisrinės saugos inžinerinių sistemų ir priemonių techninę būklę. Praktikoje susiformavusi situacija rodo, kad užsakovams (savivaldybėms ar daugiabučių namų administratoriams) techninėse užduotyse dažnai nenustačius reikalavimo įvertinti ir, esant poreikiui, atnaujinti esamas gaisrinės saugos priemones, projektuotojai tokių sprendinių nenumato. Dėl to po pastatų atnaujinimo (modernizavimo) gaisrinės saugos inžinerinių sistemų ir priemonių (stacionariųjų gaisrų gesinimo sistemų, gaisrinių čiaupų, evakuacinių išėjimų, neuždūmijamų laiptinių, priešdūminių ir šilumos valdymo sistemų ir kt.) techninė būklė nebūna įvertinta, o dalis šių sistemų lieka neveikiančios, netinkamos naudoti arba būna panaikintos. Atsižvelgiant į tai, kad pastatų atnaujinimas (modernizavimas) daugiausia orientuotas į daugiabučius gyvenamosios paskirties pastatus, atkreipiame dėmesį, jog gaisro rizika ir galimos pasekmės tokios paskirties	Neatsižvelgta. Šiuo projektu siekiama perkelti Europos Sąjungos direktyvos nuostatas ir didinti pastatų energinį naudingumą. Projektu nėra siekiama keisti ar siaurinti esminių statinių saugos reikalavimų taikymo. Etapais atliekamas modernizavimas įgyvendinimas nekeičia statiniui taikomų esminių reikalavimų. Statybos įstatymo 4 straipsnio 1 dalį statinys per ekonomiškai pagrįstą naudojimo laikotarpį turi atitikti esminius statinių reikalavimus, įskaitant gaisrinę saugą. Pagal 6 straipsnio 1 dalį statybos procese privaloma laikytis kitų teisės aktų ir normatyvinių statinio saugos dokumentų. Etapais atliekamas modernizavimo įgyvendinimas nesudaro teisinio pagrindo mažinti ar netaikyti gaisrinės saugos normų. Pareiga užtikrinti statinio atitiktį saugos reikalavimams kyla iš bendrųjų Statybos įstatymo ir kitų teisės aktų nuostatų.

	pastatuose yra potencialiai reikšmingesnės dėl šių objektyvių veiksnių: – daugiabučiuose gyvenamuosiuose namuose dažnai nėra įrengtos automatinės gaisro aptikimo sistemos ar autonominiai dūmų detektoriai, leidžiantys ankstyvoje gaisro stadijoje nustatyti gaisrą; – dauguma daugiabučių turi tik vieną evakuacijos kelią – laiptinę, kurios uždūminimas gaisro metu gali visiškai apriboti saugią evakuaciją; – pastatuose dažnai naudojamos ir laikomos didelės gaisro apkrovos medžiagos, taip pat vis plačiau naudojami įrenginiai su ličio jonų baterijomis; – modernizuojant pastatus fasadams ir stogams neretai naudojamos degios statybinės medžiagos; – anksčiau įrengtos gaisrinės saugos inžinerinės sistemos dažnai būna techniškai nusidėvėjusios arba neveikiančios; – priešgaisrinių gelbėjimo tarnybų transporto priemonių privažiavimas prie pastatų dažnai ilgos eksploatacijos metu pablogėja ir nebeatitinka projektuose numatytų sprendinių. Projekte yra numatoma, jog atnaujintų (modernizuotų) daugiabučių gyvenamųjų namų (taip pat ir aukštybinių) statybos užbaigimo procedūros galės būti organizuojamos ir užbaigtos statytojui (užsakovui) surašant deklaraciją apie statybos užbaigimą. Departamentas, įgyvendindamas gaisrų prevenciją, mato savo pareigą dalyvauti atnaujintų (modernizuotų) daugiabučių gyvenamųjų namų statybos užbaigimo procedūrose. Papildomai pažymime, kad manymu, rengiant pastato atnaujinimo (modernizavimo) projektą, jo pirmajame etape turėtų būti privaloma atkurti (atstatyti) gaisrinės saugos inžinerines sistemas ir kitas priemones (jeigu to reikia), šių darbų nenukeliant į paskesnius atnaujinimo (modernizavimo) etapus, kadangi	
--	---	--

	atsiranda rizika, kad antro ar paskesnių atnaujinimo (modernizavimo) etapų ateityje gali ir nebūti, arba jie bus nukeliami neapibrėžtam laikotarpiui. Atsižvelgiant į tai, Departamentas nepritaria Projekto redakcijai.	
	Taip pat siūlome, kad gaisrinė sauga būtų integrali atnaujinimo (modernizavimo) dalis, o ne tik energetinis pastatų atnaujinimas. Todėl siūlome Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 2 straipsnio 38 dalyje nurodytą pastato atnaujinimo (modernizavimo) sąvoką papildyti nuostata, kad atnaujinimas (modernizavimas) taip pat apimtų esamų pastato gaisrinės saugos priemonių ir inžinerinių sistemų įvertinimą, bei nustačius neatitikimus teisės aktų reikalavimams, sprendinių jų techninei būklei pagerinti ar atkurti numatymą.	Neatsižvelgta. Pastato atnaujinimo (modernizavimo) sąvoka apibrėžia statybos darbų pobūdį ir apimtį, tačiau pati savaime nenustato papildomų pareigų ar kontrolės procedūrų. Gaisrinės saugos reikalavimai statiniams įtvirtinti Statybos įstatymo 4 ir 6 straipsniuose ir taikomi nepriklausomai nuo atnaujinimo pobūdžio. Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2013 m. gruodžio 23 d. įsakymu Nr. 1R-298 „Dėl Teisės aktų projektų rengimo rekomendacijų patvirtinimo“ 11 p. <i>sąvokų apibrėžtyse neturėtų būti nustatomi reikalavimai, sąlygos, kriterijai, pateikiami pavyzdžiai, paaiškinimai, kriterijai ir pan.</i>
Lietuvos Respublikos aplinkos ministerijos Aplinkos projektų valdymo agentūra, 2026-02-12, Nr. APVA-587	2 str. 11¹, 20¹, 38 d. Pažymėtina, kad siūlomos įvesti naujos sąvokos turėtų būti papildomai ir sistemiškai įvertintos jų santykio su galiojančiu statybos teisiniu reguliavimu aspektu. Įgyvendinant esminį pastato atnaujinimą (modernizavimą) gali susidaryti situacija, kai, pasirenkant etapinio įgyvendinimo modelį, būtų išvengiama sudėtingesnių statybą leidžiančio dokumento išdavimo procedūrų.	Neatsižvelgta. Įstatymo projekte atsisakyta atskiros „ esminio pastato atnaujinimo (modernizavimo) “ sąvokos įtvirtinimo įstatymo lygmeniu. Etapų galimybė numatyta pastato atnaujinimo (modernizavimo) sąvokoje kaip projekto įgyvendinimo modelis, kuris nesukuria naujos statybos rūšies ir nekeičia galiojančio statybą leidžiančių dokumentų išdavimo režimo. Etapais atliekamas pastato atnaujinimo (modernizavimo) įgyvendinimas yra projekto organizavimo ir finansavimo modelis, o ne savarankiška statybos rūšis. Statybą leidžiančio dokumento būtinybė nustatoma pagal statinio statybos rūšį, vadovaujantis Statybos

		įstatymo 27 straipsniu. Jeigu konkretaus etapo metu atliekami darbai, kuriems pagal galiojančias nuostatas reikalingas statybą leidžiantis dokumentas, toks dokumentas privalomas nepriklausomai nuo to, ar darbai vykdomi vienu etapu, ar keliais etapais. Pasirinkus etapais atliekamą pastato atnaujinimo (modernizavimo) įgyvendinimą nėra sudaromos teisinės prielaidos išvengti sudėtingesnių statybą leidžiančio dokumento išdavimo procedūrų.
	Vertinant pastato atnaujinimą kaip vientisą procesą ir atsižvelgiant į tai, kad galutinis tikslas – pastato atnaujinimas iki visiškai netaršaus pastato lygmens, pažymėtina, jog įgyvendinant atnaujinimą vienu etapu būtų taikomi griežtesni projektų rengimo ir statybą leidžiančio dokumento išdavimo reikalavimai. Todėl vien etapis įgyvendinimas neturėtų sudaryti prielaidų taikyti švelnesnį reglamentavimą.	Neatsižvelgta. Vertinant pastato atnaujinimą kaip vientisą procesą, jo galutinis tikslas – pasiekti teisės aktuose nustatytus energinio naudingumo ir techninius reikalavimus, nepriklausomai nuo to, ar atnaujinimas įgyvendinamas vienu etapu, ar etapais. Net ir tais atvejais, kai atnaujinimas planuojamas ir vykdomas etapais, galutinis rezultatas turi atitikti nustatytą energinio naudingumo lygį. Etapais atliekamo pastato atnaujinimo (modernizavimo) įgyvendinimas nesudaro prielaidų taikyti mažesnius reikalavimus pastato techninėms savybėms ar energinio efektyvumo rodikliams (pavyzdžiui, atitvarų šilumos perdavimo koeficientams, langų šilumos laidumui ar kitoms normatyvinėms charakteristikoms).
	2 str. 111¹ d. Siūloma visiškai netaršaus pastato apibrėžimą perkelti iš 2024 m. balandžio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2024/1275 dėl pastatų energinio naudingumo (toliau – Direktyva) ir jį išdėstyti taip: Visiškai netaršus pastatas – labai didelio energinio naudingumo pastatas, kuriam reikalingas nulinis arba labai mažas energijos kiekis, kuriame vietoje neišskiriama	Atsižvelgta iš dalies. Projekte perkeliama sąvoka: „111¹. Visai netaršus pastatas – didelio energinio naudingumo, nustatyto normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose pastatas, kuriam reikalingas nulinis arba mažas energijos kiekis, ir kuriame vietoje visai neišskiriama anglies dioksido iš iškastinio kuro, o eksploatuojant pastatą išmetamas

	anglies dioksido iš iškastinio kuro, o jo eksploataavimo metu išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra nulinis arba labai mažas, kaip nustatyta statybos techniniame reglamente.	šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra mažas arba nulinis.“
	51¹ str. Dėl Įstatymo papildymo 51¹ straipsniu nėra aišku, ar šis papildymas ir APVA vykdoma veikla yra susiję su planuojamu steigti konsultaciniu centru, kuris Socialinio klimato fondo plane yra įvardytas kaip atskira veikla. Taip pat neaišku, ar siūlomas teisinis reglamentavimas ir numatomų paslaugų apibrėžimas būtų siejami su platesniu proceso dalyvių konsultavimu, t. y. asmenų, nepatenkančių į Socialinio klimato plano numatytų veiklų apimtį, ir konsultuojamų asmenų ratu. Pažymėtina, kad Statybos įstatymas nėra tinkamas teisės aktas, kuriame turėtų būti nustatomas minėtų konsultacinių centrų steigimas ir paslaugų teikimas. Šio įstatymo paskirtis – reguliuoti statinių statybos, projektavimo, techninės priežiūros ir kontrolės sritis, o ne socialinių paslaugų teikimą bei konsultacinių centrų funkcijas, priklausančias socialinės politikos, klimato politikos ir ES fondų reglamentavimo kompetencijai.	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pastabą, atsisakyta detalaus vieno langelio principu veikiančių centrų steigimo, veiklos organizavimo ir funkcijų reglamentavimo Statybos įstatyme. Statybos įstatyme paliekama nuostata dėl techninės pagalbos ir konsultavimo užtikrinimo, o vieno langelio principu veikiančių centrų tvarką nustato aplinkos ministras. Pažymėtina, kad siūlomas teisinis reguliavimas nėra siejamas vien su Socialinio klimato fondo priemonėmis ir apima platesnį pastatų energinio naudingumo gerinimo konsultavimo modelį.
Lietuvos architektų rūmai, 2026-02-12, Nr. 26-1233	Siūlome keisti Projekto 1 straipsnyje gausiai naudojamas abstrakčias vertinamąsias sąvokas kaip „ labai didelis “, „ labai mažas “, „ aukščiausias “, ar „ maksimalus etapų skaičius “. Taikant šias įstatymo nuostatas – projektuojant ir pagrindžiant projektinius sprendinius galimas skirtingas ir subjektyvus šių vertinamųjų dydžių interpretavimas sukuriant neaiškumą kokios energinį naudingumą išreiškiančių rodiklių vertės gali būti kvalifikuojamos „labai didelėmis“ arba „labai mažomis“ ar etapų skaičius „maksimaliu“. Atitinkamai aktualiuose statybos techninio	Atsižvelgta iš dalies. Vertinamosios sąvokos, tokios kaip „labai mažas“ ar „nulinis“, perkeliamos iš Europos Sąjungos teisės aktų, todėl jų atsisakymas ar pakeitimas galėtų lemti netikslų direktyvos nuostatų perkėlimą. Siekiant išvengti galimų interpretavimo neaiškumų, Projekto nuostatos patikslintos, nustatant, kad konkretūs energinio naudingumo rodikliai ir ribinės vertės bus apibrėžti normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose.

	normavimo dokumentuose yra nustatomos konkrečios ribinės vertės kurias turi išpildyti pastatas, tam kad būtų priskirtas konkrečiai energinei klasei ir vertinamiesiems dydžiams nėra išskiriamos aukščiausi, žemiausi, labai dideli, tarpiniai ir kt. rodiklių intervalai. Siūlome įstatymu nenustatyti vertinamųjų dydžių ir pateikti nuorodas į poįstatyminius teisės aktus, kuriuose ir būtų nustatyti konkretūs parametrai ir aiškiai apibrėžti ribiniai dydžiai, kurie atliekant pastato atnaujinimą (modernizavimą) ir būtų vertinami kvalifikuojant ar pasiekta reikalaujama energinio naudingumo vertė.	
	Jei būtų nuspręsta papildyti Statybos įstatymą „visai netaršaus pastato“ sąvoka siūlome, atsižvelgiant į aukščiau išdėstytas pastabas, Projekto 1 straipsnio 5 dalį konkretizuoti ir išdėstyti taip: <i>„111¹. Visai netaršus pastatas – labai didelio aplinkos ministro įsakymu nustatytus energinio naudingumo reikalavimus, pastatą naudojant pagal Nekilnojamojo turto kadastrę įrašytą pastato pagrindinę naudojimo paskirtį (-is), atitinkantis pastatas. kuriam „reikalingas nulinis arba labai mažas energijos kiekis, kuriame neišskiriama anglies dioksido iš iškastinio kuro, o eksploatuojant pastatą išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra nulinis arba labai mažas.“</i>	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pateiktą pastabą, „visai netaršaus pastato“ sąvoka patikslinta, nustatant, kad konkretūs energinio naudingumo rodikliai ir jų ribinės vertės apibrėžiami normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose. Pažymėtina, kad sąvokoje vartojamos formuluotės „nulinis“ ir „labai mažas“ perkeliama tiesiogiai iš Europos Sąjungos direktyvos, todėl jų netikslus ar pakeistas perkėlimas galėtų būti vertinamas kaip netinkamas direktyvos nuostatų įgyvendinimas.
Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, 2026-02-12, 26-1233	SĮ 2 str. 111¹ d. lieka neapibrėžta, kas laikytina (arba kas nustato), jog pastatui reikalingas <i>labai mažas</i> energijos kiekis ir jis išmeta <i>labai mažą</i> šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį.	Neatsižvelgta. Vertinamosios sąvokos, tokios kaip „labai mažas“ ar „nulinis“, perkeliama iš Europos Sąjungos teisės aktų, todėl jų atsisakymas ar pakeitimas galėtų lemti netikslų direktyvos nuostatų perkėlimą. Siekiant išvengti galimų interpretavimo neaiškumų, Projekto nuostatos patikslintos, nustatant, kad konkretūs energinio naudingumo rodikliai ir ribinės vertės bus apibrėžti normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose.

	1. SĮ 51 str. 2 d. 9 p. vartojama SĮ neapibrėžta sąvoka „kareivinės“. Siūlytina apibrėžti arba papildyti SĮ 2 str. 113 d. nuoroda į įstatymą, kuris ją apibrėžia. Ši pastaba taip pat aktuali SĮ 51 str. 3 d. 3 p. vartojamam apibūdinimui „įvairių socialinių grupių paskirties pastatai“ ir SĮ 51¹ str. 3 d. 1 p. formuluotei „namų ūkiams, pažeidžiamiems vartotojams ir socialiniuose būstuose gyvenantiems asmenims ir šeimoms, mažoms ir vidutinėms įmonėms, labai mažoms įmonėms, viešiesiems subjektams“. Atkreiptinas dėmesys, kad vadovaujantis teisės aktų hierarchijos principu, įstatymuose vartojamos sąvokos turi būti apibrėžiamos įstatymuose.	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pastabą, projekte atsisakoma sąvokos „kareivinės“ ir SĮ 51¹ str. 3 d. 1 p. formuluotės „namų ūkiams, pažeidžiamiems vartotojams ir socialiniuose būstuose gyvenantiems asmenims ir šeimoms, mažoms ir vidutinėms įmonėms, labai mažoms įmonėms, viešiesiems subjektams“. Dėl sąvokos „įvairių socialinių grupių paskirties pastatai“ pažymėtina, kad statinių paskirties klasifikavimas nustatomas statybos sritį reglamentuojančiuose poįstatyminiuose teisės aktuose. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos statybos įstatymas 4 straipsnio 3 dalimi, aplinkos ministras tvirtina statybos techninius reglamentas, kuriuose nustatomi statinių klasifikavimo reikalavimai. Statinių ir patalpų klasifikavimas nustatytas aplinkos ministro patvirtintame statybos techniniame reglamente STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, kuriame apibrėžiamos statinių paskirties kategorijos, įskaitant įvairių socialinių grupių paskirties pastatus. Šis klasifikatorius taikomas ir registruojant statinius Nekilnojamojo turto registre. Atsižvelgiant į tai, Statybos įstatyme vartojamos statinių paskirties kategorijos yra siejamos su minėtame reglamente nustatyta klasifikavimo sistema, todėl papildomai apibrėžti šios sąvokos įstatyme netikslinga.
	2. Įvertintina, ar SĮ 51 str. 5 d. nebėra perteklinis įvardijimas, kad būtent <i>nuo 2021 m. sausio 1 d.</i> visi statomi nauji pastatai turi būti energijos beveik nevariojantys pastatai, atsižvelgus į tai, kad minima data jau yra suėjusi	Neatsižvelgta. Nuostatos keitimas nėra šio projekto tikslas. Įstatyme nurodyta data (2021 m. sausio 1 d.) jau yra suėjusi ir reikalavimas statyti energijos beveik nevariojančius pastatus šiuo metu taikomas visiems naujiems pastatams, šios datos išbraukimas galėtų

	ir šis reikalavimas šiuo metu jau taikomas visiems naujiems pastatams.	sukelti neaiškumų dėl reikalavimo taikymo laiko aspektu bei apsunkinti normos aiškinimą vertinant situacijas, susijusias su anksčiau pradėtais statybos procesais ar retrospektyviu teisinio reguliavimo taikymu.
	3. Atsižvelgiant į SĮ 51 str. 5 d. nustatomus naujus reikalavimus pastatams ir skirtingas taikymo datas, įvertintinas pereinamųjų nuostatų poreikis dėl jau iki nurodomų datų išduotų statybą leidžiančių dokumentų.	Neatsižvelgta. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos statybos įstatymas 24 straipsnio 24 dalimi, statinio projektas turi atitikti Lietuvos Respublikos įstatymų, kitų teisės aktų ir normatyvinių statybos techninių dokumentų reikalavimus, kurie galiojo specialiujų reikalavimų išdavimo dieną, o tais atvejais, kai specialieji reikalavimai nebuvo išduoti – prašymo gauti statybą leidžiantį dokumentą pateikimo dieną. Atsižvelgiant į tai, statinio projektui ir statybą leidžiančio dokumento išdavimui taikomi tuo metu galioję teisės aktų reikalavimai, todėl įstatymo projekte nustatomi nauji pastatų energinio naudingumo reikalavimai bus taikomi tik tiems statiniams, kurių projektavimo procesas bus pradėtas jau galiojant šiems reikalavimams. Dėl šios priežasties papildomų pereinamųjų nuostatų šiame projekte nustatyti netikslinga.
	4. SĮ projektu SĮ 51 ¹ str. siūloma įtvirtinti vieno langelio principu veikiančius centrus ir kad jų steigimo, teritorinės aprėpties, veiklos organizavimo ir teikiamų paslaugų tvarką nustato aplinkos ministro įgaliota institucija ar įstaiga. Pirma, iš SĮ projekto nuostatų lieka neaišku, kokių būdu bus įgyvendinamas minimas vieno langelio principas. Ar tokiems centrams bus taikomos Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pateiktas pastabas, siūloma atsisakyti detalaus vieno langelio principu veikiančių centrų steigimo, veiklos organizavimo ir funkcijų reglamentavimo Statybos įstatyme (SĮ 51 ¹ str. 3 d. nuostatų). Statybos įstatyme paliekama nuostata, įtvirtinanti, kad pastatų energinio naudingumo gerinimo srityje užtikrinamas techninės pagalbos ir konsultavimo

	nuostatos ir šis principas suprantamas taip, kaip apibrėžtas Viešojo administravimo įstatymo 3 str. 13 p.? Antra, atitinkamai neaišku, ar planuojamas nustatyti tam tikras veikiančių valstybės institucijų tinklas ar šia veikla užsiims tam tikri ūkio subjektai? Ar bus kuriami nauji juridiniai asmenys? Pažymėtina, kad nuo to priklauso ir papildomo reguliavimo poreikis SĮ projekte (pvz., naujų juridinių asmenų steigimo tvarka, veiklos teritoriniai ribojimai, taip pat pagrindinės veiklos sąlygos tokiu atveju turėtų būti reglamentuojamos įstatymu). Trečia, neaiškus SĮ 51¹ str. 3 d. nuostatos, kad „įgyvendindama vieno langelio principu veikiančių centrų veiklą, aplinkos ministro įgaliota institucija ar įstaiga <...>“ ryšys su to paties straipsnio 2 d. reguliavimu. Jei SĮ projektu siekiama pavesti minimų centrų veiklą vykdyti aplinkos ministro įgaliotai institucijai ar įstaigai, tai nustatyti atitinkamus reikalavimus jos veiklai turėtų būti pavedama kitam subjektui (pvz., aplinkos ministrui). Ketvirta, siūlytina SĮ projekto aiškinamajame rašte plačiau atskleisti, kaip bus įgyvendinamos SĮ 51¹ str. 3 d. nustatomos funkcijos ir kokią veiklą jos apims.	teikimas vieno langelio principu, o šios veiklos organizavimo tvarką nustato aplinkos ministras. Pažymėtina, kad šiuo projektu nenumatoma steigti naujų juridinių asmenų ar kurti atskiros valstybės institucijos.
Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija prie Aplinkos ministerijos, 2026-02-12, Nr. D8(E)-390	Statinių projektai rengiami, atsižvelgiant į statinių kategorijas ir statybos darbų rūšis, vadovaujantis Statybos įstatymo 24 straipsnio 1 dalimi, kurios 3 punkte nurodyta, kad „<i>pastato atnaujinimo (modernizavimo) projektas – pastato atnaujinimui (modernizavimui)</i>“. Siūlytina svarstyti dėl Statybos įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 3 punkto papildymo, jį išdėstant taip: „<i>pastato atnaujinimo (modernizavimo) projektas – pastato atnaujinimui (modernizavimui). Pastato atnaujinimo</i>	Neatsižvelgta. Atsižvelgiant į pateiktą pastabą, pažymime, kad Projekto rengimo metu atsisakyta nuostatos „<i>Pastato atnaujinimo (modernizavimo) projektas apima ir esminį ir kapitalinį pastato atnaujinimą (modernizavimą)</i>.“ įtvirtinimo Statybos įstatyme. Atsižvelgiant į tai, nebelieka poreikio papildyti Statybos įstatymo 24 straipsnio 1 dalies 3 punkto.

	<i>(modernizavimo) projektas apima ir esminį ir kapitalinį pastato atnaujinimą (modernizavimą).“.</i>	Pastato atnaujinimo (modernizavimo) projektas ir toliau rengiamas vadovaujantis Statybos įstatymo 24 straipsnyje nustatyta tvarka, neįtvirtinant papildomo skirstymo į esminį ar kapitalinį atnaujinimą.
	Statybos įstatymo 2 straipsnis papildytas 111 ¹ dalimi, kurioje nurodyta: „111 ¹ . <i>Visai netaršus pastatas – labai didelio energinio naudingumo pastatas, kuriam reikalingas nulinis arba labai mažas energijos kiekis, kuriame neišskiriama anglies dioksido iš iškastinio kuro, o eksploatuojant pastatą išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra nulinis arba labai mažas.</i> “. Siūlytina patikslinti šioje dalyje nurodytas reikšmes „ <i>labai mažas energijos kiekis</i> “ ir „ <i>išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis labai mažas</i> “, nes nėra neišku, kokia leistina norma būtų laikoma labai mažu kiekiu.	Atsižvelgta iš dalies. Atsižvelgiant į pateiktą pastabą, „ visai netaršaus pastato “ sąvoka patikslinta, nustatant, kad konkretūs energinio naudingumo rodikliai ir jų ribinės vertės apibrėžiami normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose. Pažymėtina, kad sąvokoje vartojamos formuluotės „nulinis“ ir „labai mažas“ perkeliama tiesiogiai iš Europos Sąjungos direktyvos, todėl jų netikslus ar pakeistas perkėlimas galėtų būti vertinamas kaip netinkamas direktyvos nuostatų įgyvendinimas.
Viešojo įstaiga Lietuvos energetikos agentūra, SD-2933-(1.6 Mr), 2026-02-13	LEA palaiko pastatų energinio naudingumo gerinimo techninės pagalbos ir vieno langelio principu veikiančių centrų idėją, kaip reikšmingą priemonę, galinčią prisidėti prie efektyvesnio renovacijos procesų organizavimo, didesnio gyventojų, įmonių ir viešųjų subjektų įsitraukimo ir geresnių energinio efektyvumo rezultatų. Tuo pačiu pažymime, kad dalį konsultavimo ir techninės pagalbos veiklų jau vykdo kelios, renovacijos procese veikiančios, institucijos, t. y. Valstybinė teritorijų planavimo ir statybos inspekcija ¹ , VšĮ Statybos sektoriaus vystymo agentūra ² , LEA ³ ir kitos institucijos. Siekiant išvengti funkcijų dubliavimo, užtikrinti aiškų atsakomybių pasiskirstymą ir gyventojams teikti nuoseklią bei kokybišką paslaugą, siūlytume papildomai apsvarstyti ir įvertinti	Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad įstatymo projektu siekiama nustatyti teisinį pagrindą pastatų energinio naudingumo gerinimo techninės pagalbos ir vieno langelio principu veikiančių centrų veiklai. Institucijų bendradarbiavimo, funkcijų paskirstymo ir veiklų koordinavimo modelis nėra šio įstatymo projekto keitimo tikslas.

¹ Lietuvos Respublikos teritorijų planavimo ir statybos valstybinės priežiūros įstatymo 3 str. 5 d., 7 str. 10 d.

² Lietuvos Respublikos statybos įstatymo 11¹ str.

³ Lietuvos Respublikos energijos vartojimo efektyvumo didinimo įstatymo 12 str. 2 d., 13 str. 10 d., Lietuvos Respublikos energetikos įstatymo 13¹ str., 1 d., 5 p.

	bendradarbiavimo bei veiklų koordinavimo modelį tarp visų renovacijos procese dalyvaujančių institucijų.	
	Taip pat atkreipiame dėmesį, kad Įstatymo projekto¹ aiškinamajame rašte nurodoma, jog papildomų valstybės biudžeto lėšų šios funkcijos įgyvendinimui nereikės, tačiau tinkamas ir kokybiškas konsultavimo bei techninės pagalbos paslaugų teikimas reikalauja pakankamų administracinių ir žmogiškųjų išteklių, kompetencijų stiprinimo bei veiksmingo procesų koordinavimo. Todėl siūlytume papildomai įvertinti numatomų funkcijų apimtį ir su tuo susijusių išteklių poreikį. Manome, kad aiškiai apibrėžtas institucijų vaidmuo, veiksminga tarpinstitucinė sąveika ir pakankamas finansavimas yra esminės sąlygos sėkmingam vieno langelio principu veikiančių centrų veiklai.	Neatsižvelgta. Šiuo metu vieno langelio principu veikiančio centro modelis rengiamas ir finansuojamas pagal Socialinio klimato fondo priemones. Įstatymo projektu nustatomas tik teisinis pagrindas tokio modelio veiklai.
UAB "Lidl Lietuva" 26-1233, 2026-02-17	I. Dėl Projekto 1 str. 5 d., Projekto 4 str. 5 d. Projekto 1 str. 5 d. yra numatyta: „111¹. <i>Visai netaršus pastatas – labai didelio energinio naudingumo pastatas, kuriam reikalingas nulinis arba labai mažas energijos kiekis, kuriame neišskiriama anglies dioksido iš iškastinio kuro, o eksploatuojant pastatą išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra nulinis arba labai mažas.</i>“ EPBD 2 str. 2 d. yra numatyta: „visai netaršus pastatas – labai didelio energinio naudingumo, nustatyto pagal I priedą, pastatas, kuriam reikalingas nulinis arba labai mažas energijos kiekis, kuriame vietoje visai neišskiriama anglies dioksido iš iškastinio kuro, o eksploatavimo metu išmetamas šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekis yra nulinis arba labai mažas, vadovaujantis 11 straipsniu.“ Pažymėtina, jog nustatant detalius reikalavimus visai netaršiams pastatams bus būtina nustatyti maksimalią netiesioginių išmetamųjų teršalų iš išorinių šaltinių, tokių	Neatsižvelgta. Atsižvelgiant į pateiktą pastabą pažymėtina, kad „visai netaršaus pastato“ sąvoka įstatymo lygmeniu formuluojama vadovaujantis Direktyva (ES) 2024/1275 dėl pastatų energinio naudingumo 2 straipsnio nuostatomis. Įstatyme įtvirtinama sąvoka, o konkretūs techniniai reikalavimai, skaičiavimo metodikos, energijos balanso ribos ir galimi išimčių atvejai, kiek tai leidžia direktyva, bus nustatomi Vyriausybės arba jos įgaliotų institucijų tvirtinamuose normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose, atsižvelgiant į ekonominio proporcingumo principą, technines galimybes ir pastatų paskirties ypatumus.

	kaip centralizuotas šildymas ar bendras elektros tinklas, ribą, kuri gali skirtis tiek naujoms statyboms, tiek renovacijai. Atkreiptinas dėmesys, jog renovuotų visai netaršių pastatų eksploatavimo metu išmetamo CO₂ kiekio ribinė vertė turi būti gerokai didesnė nei naujų visai netaršių pastatų. Nustatant energijos suvartojimo ir emisijų ribas, būtina išlaikyti ekonominį proporcingumą ir ieškoti pastatų savininkų pritarimo, tai pasiekama vertinant finansinius kaštus ir įtraukiant į procesą visus rinkos dalyvius. Kitaip tariant minėti reikalavimai veiks tik tada, kai jie bus ekonomiškai pagrįsti ir sulauks palaikymo iš tų, kuriems jie daro įtaką. Pažymėtina ir tai, jog Projekto 4 str. 5 d. yra numatyta, jog „<i>Valstybės ir savivaldybių institucijų, įstaigų ir įmonių statomi nauji pastatai nuo 2028 m. sausio 1 d. turi būti visai netaršūs pastatai, o nuo 2030 m. sausio 1 d. šis reikalavimas taikomas visiems statomiems naujiems pastatams. Reikalavimus energijos beveik nevartojantiems ir visai netaršiams pastatams nustato Vyriausybė arba jos įgaliotos institucijos.</i>“ Manytina, jog išimčių kriterijai, kurie tikėtina bus nustatomi, turėtų būti skaidrūs ir praktiški, atsižvelgiant į konkrečią pastato paskirtį ir naudojimo ypatumus. Numatant reikalavimus visai netaršiams pastatams siūlome apibrėžti aiškius energijos tiekimo įpareigojimo išimčių kriterijus, kurie apimtų tokius galimus sunkumus kaip ekonomiškai nepagrįstai didelės išlaidos ar su pastato vieta susiję apribojimai. Tuo pačiu metu sistemos ribų, susijusių su energijos balansu, apibrėžimas turi būti lankstus.	
	III. Projekto 4 str. 3 d. ir 4 d. Projekto 4 str. 3 d. yra numatyta: „2) <i>parduodant ar išnuomojant pastatus ir (ar) jų dalis (butus, kitos</i>	Neatsižvelgta. Projekto 4 straipsnio 3 dalyje nustatyta pareiga pateikti energinio naudingumo sertifikatą parduoant

	paskirties atskiro naudojimo patalpas). Statytojas (užsakovas) ar savininkas galimam naujam nuomininkui arba galimam pirkėjui privalo pateikti susipažinti, o pirkėjui arba naujam nuomininkui perduoti galiojanti pastato ar jo dalies energinio naudingumo sertifikatą arba jo kopiją. Vyriausybės arba jos įgaliotos institucijos nustatyta tvarka skelbimuose apie parduodamus ar išnuomojamus pastatus ir (ar) jų dalis turi būti: nurodomas pastato energinio naudingumo sertifikate nurodytas energinio naudingumo rodiklis. Pastato dalies energinio naudingumo sertifikatas gali būti išduodamas vadovaujantis viso pastato su bendra šildymo sistema energinio naudingumo sertifikatu; daugiabučių ir įvairių socialinių grupių paskirties pastatų gyvenamųjų patalpų energinio naudingumo sertifikatas – tokios pačios gyvenamosios patalpos tame pačiame daugiabučių ar įvairių socialinių grupių paskirties pastate energinio naudingumo sertifikatu arba tipiniu energinio naudingumo sertifikavimo eksperto parengtu ir paskelbtu energinio naudingumo sertifikatu, priskiriant žemiausią energinio naudingumo klasę;” Tuo tarpu Projekto 4 str. 4 d. yra nustatoma: „5) didesniems kaip 3 000 kvadratinų metrų naudingojo vidaus patalpų ploto gyvenamosios paskirties pastatams, nuo 2030 m. liepos 9 d. – didesniems kaip 1 500 kvadratinų metrų, nuo 2035 m. liepos 9 d. – didesniems kaip 1 000 kvadratinų metrų naudingojo vidaus patalpų ploto gyvenamosios paskirties pastatams.” Kadangi esame tarptautiniu mastu veikianti Bendrovė, mes taip pat prašome kuo labiau suderinti energinio naudingumo sertifikavimo skaičiavimo metodus ir efektyvumo klases. Tikras palyginamumas tarp šalių yra	ar išnuomojant pastatus ar jų dalis galioja ir šiuo metu. Projektu ši teisinė prievolė iš esmės nėra keičiama, o tik patikslinamas jos taikymas. Pažymėtina, kad įvairių socialinių grupių paskirties pastatai pagal pastatų klasifikaciją priskiriami gyvenamosios paskirties pastatams, todėl jų įtraukimas į reguliavimo apimtį nelaikytinas nauju teisiniu reguliavimu, o laikomas nuosekliu galiojančio reguliavimo taikymu gyvenamosios paskirties pastatams. Projekto 4 straipsnio 4 dalyje nustatoma prievolė tam tikro dydžio gyvenamosios paskirties pastatams turėti galiojantį energinio naudingumo sertifikatą nėra tiesioginis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2024/1275 reikalavimo perkėlimas. Ši nuostata siejama su ilgalaikiais pastatų fondo dekarbonizacijos tikslais ir poreikiu turėti patikimus faktinius duomenis apie gyvenamųjų pastatų energinį naudingumą. Dėl energinio naudingumo sertifikavimo metodikų suderinamumo pažymėtina, kad energinio naudingumo skaičiavimo metodika nustatoma vadovaujantis Europos Sąjungos teisės aktuose įtvirtintais principais ir bendrąja metodologine sistema tiek, kiek tai leidžia direktyva, atsižvelgiant į klimato sąlygas, energijos tiekimo struktūrą ir pastatų fondo specifiką. Energijos naudingumo sertifikatų galiojimo terminai ir jų atnaujinimo pagrindai nustatyti galiojančiuose teisės aktuose ir projektu iš esmės nekeičiami. Sertifikatas galioja teisės aktuose nustatytą laikotarpį, o pasibaigus jo galiojimo terminui laikomas negaliojančiu ir turi būti išduodamas naujas, jei teisės aktuose nustatytais atvejais būtina turėti galiojantį
--	---	---

	<i>būtinai siekiant sumažinti naštą ir veiksmingai įgyvendinti tarptautines efektyvumo priemones. Nukrypimai nacionaliniu lygmeniu turi būti kuo mažesni.</i> <i>Sertifikatus reikėtų iš naujo išduoti tik tuo atveju, jei pastatas iš esmės keičiamas arba atsiranda naujų teisinių reikalavimų. Pageidaujamas sprendimas šiuo atveju yra turėti vertes, kurios būtų automatiškai atnaujinamos per nacionalines duomenų bazines.</i>	sertifikatą (pavyzdžiui, parduodant ar nuomojant pastatą). Automatinis sertifikatų atnaujinimas informacinėse sistemose teisės aktuose nėra numatytas.
	IV. Projekto 4 str. 1 d., 5 d. Projekto 4 str. 1 d. yra numatyta išimtis minimaliems privalomiems pastatų energinio naudingumo reikalavimams: „9) krašto apsaugos tikslams skirtiems pastatams ir kareivinėms, išskyrus pastatus, kuriuose įrengtos gyvenamosios patalpos, ir administracinės paskirties pastatus.“ Taip pat prašome specialios taisyklės logistikos centrų, kurie dėl ekonominių priežasčių turi būti atleisti nuo visai netaršių pastatų reikalavimų. Brangios pastato konstrukcijos priemonės, skirtos sumažinti šilumos nuostolius, logistikos centruose dažnai yra neveiksmingos, nes eksploatavimo tikslais jų duris reikia reguliariai laikyti atidarytas.	Neatsižvelgta. Atsižvelgiant į pastabą, pažymime, kad visai netaršių pastatų reikalavimai nustatomi įgyvendinant Europos Sąjungos direktyvos nuostatas, kurios numato aiškų išimčių taikymo pagrindą. Specialios išimtys atskiroms pastatų paskirtims, įskaitant logistikos centrus, šiame projekte nėra numatomos. Pažymime, kad tam tikrų paskirčių pastatams energinio naudingumo reikalavimų taikymo išimtys yra nustatytos ir normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose.
	V. Dėl specialių išimčių skirtingų kategorijų pastatams nustatymo Kalbant apie EPBD 14 str. ir jame numatytų reikalavimų perkėlimą į nacionalinę teisę, Bendrovė nuosekliai laikosi pozicijos, jog įgyvendinant EPBD 14 str. numatytas pareigas, ypatingai kiek tai liečia darnaus judumo infrastruktūrą (privalomas įrengti elektromobilių įkrovimo prieigas, jų tipus, išankstinį kabelių nutiesimą ir kitus reikalavimus), privalo būti atsižvelgiama į negyvenamųjų pastatų paskira ir bei šios infrastruktūros faktinio naudojimo ypatumus.	Neatsižvelgta. Atsižvelgiant į pastabą, pažymėtina, kad Direktyva (ES) 2024/1275 dėl pastatų energinio naudingumo 14 straipsnio nuostatų perkėlimas į nacionalinę teisę numatomas normatyviniuose statybos techniniuose dokumentuose. Šių nuostatų detalizavimas ir su tuo susijusių techninių reikalavimų nustatymas nėra šio įstatymo projekto keitimo tikslas.

	Kaip gerąją praktiką vertėtų paminėti Vokietijos sprendimus perkeltant EPBD nuostatas šiais aspektais. Vokietijos nacionaliniame plane, kuriuo siekiama iki 2030 m. sukurti tankų, patikimą ir vartotojams patogų elektromobilių įkrovimo tinklą „Įkrovimo infrastruktūros pagrindinis planas 2030“ (Masterplan Ladeinfrastruktur 2030) yra numatyta daugiau nei 40 konkrečių priemonių, skirtų remti investicijas, supaprastinti leidimų išdavimą, didinti konkurenciją ir kainų skaidrumą, integruoti įkrovimą į elektros tinklą ir užtikrinti, kad lengvųjų automobilių, sunkvežimių ir autobusų vairuotojai galėtų patogiai įkrauti savo transporto priemones „bet kuriuo metu ir bet kurioje vietoje“ Vokietijoje. Šiame plane taip pat yra aptariamas ir EPBD 14 str. įgyvendinimas (10 p.). kuriame aiškiai pabrėžiama, jog negyvenamųjų pastatų, pvz., komercinių automobilių stovėjimo aikštelių, atveju prievolė bus apibrėžta ne tik nustatytu įkrovimo punktų skaičiumi, bet ir galės būti įvykdyta kokybiniu, veiklos rezultatais pagrįstu būdu: įvykdant reikalavimą užtikrinant pakankamą bendrą įkrovimo pajėgumą. Manytina, jog minėta geroji praktika turėtų būti perkeliama ir į Lietuvos nacionalinę teisę. Specifinio teisinio režimo ir išimčių (skirtingų teisinių reikalavimų) nustatytas aukščiausio teisinio lygio teisės akte, kiek tai liečia EPBD 14 str. reikalavimus, ypatingai prekybos paskirties negyvenamuosiuose pastatuose, sukurtų teisinį tikrumą ir apibrėžtumą bei sudarytų prielaidas pastatų savininkams bei investuotojams planuoti savo veiklą, investicijas bei ekonomiškai racionaliausiu būdu atliepti Direktyvos reikalavimus bei pastatų naudotojų (lankytojų) poreikius. Taigi, siūlytina Projektą papildyti atitinkamos nuostatomis.	
--	---	--

Lietuvos Respublikos švietimo, mokslo ir sporto ministerija, SR-555, 2026-02-19	Dėl energinio naudingumo sertifikavimo prievolių viešiesiems pastatams Projektu plečiamos energinio naudingumo sertifikavimo prievolės, nustatant papildomus kriterijus pagal pastato plotą ir atnaujinimo apimtį. Atkreipiame dėmesį, kad švietimo įstaigos savo veikloje plačiai taiko patalpų nuomos praktiką (sporto salės, aktų salės, kabinetai neformaliojo ugdymo veikloms, valgyklų patalpos ir kt.). Projekto nuostatos, numatančios energinio naudingumo sertifikato privalomumą nuomojant pastatus ar jų dalis, gali lemti papildomas finansines ir administracines pareigas švietimo įstaigoms, kurios nėra susijusios su pagrindine jų veikla. Be to, pažymėtina, kad dalis švietimo įstaigų pastatų šiuo metu neturi galiojančių energinio naudingumo sertifikatų, todėl tokio reikalavimo taikymas praktikoje pareikalautų papildomų biudžeto lėšų. Taip pat pažymime, kad Projekte nustatytas reikalavimas nuo 2028 m. valstybės institucijų statomus naujus pastatus statyti kaip visai netaršius turės tiesioginę įtaką naujų mokyklų, priestatų, bendrabučių ir kitų švietimo infrastruktūros objektų projektavimo ir statybos kaštams. Šiuo metu planuojamuose ir rengiamuose projektuose tokio lygio reikalavimams finansavimas nėra numatytas, todėl tikslinga įvertinti pereinamųjų nuostatų ar papildomo finansavimo užtikrinimo poreikį.	Neatsižvelgta. Pažymėtina, kad Projekto 4 straipsnio 5 dalimi plečiama energinio naudingumo sertifikavimo prievolė tam tikro dydžio gyvenamosios paskirties pastatams. Ši nuostata siejama su poreikiu turėti patikimus ir palyginamus duomenis apie gyvenamųjų pastatų energinį naudingumą bei su ilgalaikiais pastatų fondo dekarbonizacijos tikslais. Šiuo metu informacija apie gyvenamųjų pastatų energinio naudingumo lygį daugiausia grindžiama modeliavimu ir teoriniais vertinimais, naudojamais rengiant nacionalinius strateginius dokumentus, įskaitant Lietuvos nacionalinį pastatų renovacijos planą. Tuo tarpu energinio naudingumo sertifikatų duomenys leidžia turėti faktinę informaciją apie pastatų energinį naudingumą. Atsižvelgiant į tai, projektu siekiama palaipsniui didinti energinio naudingumo sertifikavimo aprėptį gyvenamosios paskirties pastatuose, numatant reikalavimo taikymą pagal pastato dydį ir nustatant ilgesnius pereinamuosius laikotarpius.
	Dėl vieno langelio principu veikiančių centrų. Teigiamai vertiname siūlymą steigti vieno langelio principu veikiančius centrus, galinčius teikti metodinę ir techninę pagalbą pastatų atnaujinimo srityje. Kartu siūlome aiškiau įtvirtinti, kad šių centrų veikla apimtų ir švietimo, mokslo bei sporto paskirties pastatus bei būtų	Neatsižvelgta. Pažymime, kad Projekto nuostatos dėl vieno langelio principu veikiančių centrų nėra ribojamos atskiromis pastatų paskirtimis. Įstatymo projekte nustatyta, kad techninė pagalba ir konsultacijos teikiamos visiems pastatų atnaujinimo (modernizavimo) procese dalyvaujantiems subjektams.

	užtikrintas institucinis koordinavimas su Švietimo, mokslo ir sporto ministerija. Maloniai prašome, atsižvelgiant į išdėstytas pastabas, jas įvertinti toliau tobulinant Projektą.	Tai apima ir švietimo, mokslo bei sporto paskirties pastatų valdytojus ar naudotojus.
Lietuvos Respublikos Vyriausybės kanceliarija Teisės grupė, 26-1234(2), 2026-03-19	8. Įstatymo projekto 5 straipsnio 2 dalimi siūlomame Įstatymo 51 straipsnio 3 dalies 3 punkto pakeitime vartojama sąvoka „įvairių socialinių grupių paskirties pastatų gyvenamosios patalpos“. Ši sąvoka Įstatyme ir Įstatymo projekte nėra apibrėžta. Todėl neiški jos reikšmė. Siūlome Įstatymo projekte ją apibrėžti.	Neatsižvelgta. Dėl sąvokos „įvairių socialinių grupių paskirties pastatai“. Statinių paskirties klasifikavimas nustatomas statybos sritį reglamentuojančiuose poįstatyminiuose teisės aktuose. Šiuo atveju aplinkos ministro patvirtintame statybos techniniame reglamente STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, kuriame apibrėžiamos statinių paskirties kategorijos, įskaitant įvairių socialinių grupių paskirties pastatus. Vadovaujantis Lietuvos Respublikos statybos įstatymas 4 straipsnio 3 dalimi, aplinkos ministras tvirtina statybos techninius reglamentus, kuriuose nustatomi statinių klasifikavimo reikalavimai. Šiuo pakeitimu siekiama apimti gyvenamąsias patalpas daugiabučiuose ir įvairių socialinių grupių paskirties pastatuose, kuriems taikomi specifiniai energinio naudingumo sertifikavimo principai. Vien tik „gyvenamosios patalpos“ vartojimas šio tikslo neužtikrintų ir nepagrįstai išplėstų normos taikymo apimtį, apimant ir vieno bei dviejų butų gyvenamuosius namus. Atkreipiame dėmesį, kad įstatyme naudojamos "daugiabučio gyvenamojo namo", "vieno ir dviejų butų gyvenamojo namo" sąvokos, kurios taip pat apibrėžtos ne pačiame įstatyme, o STR 1.01.03:2017 „Statinių ir patalpų klasifikavimas“, todėl papildomai apibrėžti šios sąvokos Statybos įstatyme netikslinga.